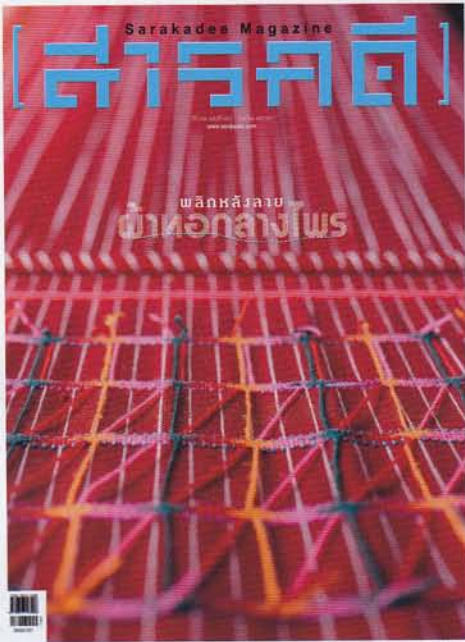

สารบัญ

ปีที่ ๓๓ ฉบับที่ ๓๙๕
มกราคม ๒๕๖๑

พลิกหลังลาย ผ้าทอกลางไพร

ข้างหลังผ้า คือผีทอของหญิงปกาเกอะญอ บ้านกล้อทอ ตำบลแม่จัน ผู้นึ่งยัดซาทอผ้าด้วยกี่เอวอยู่บนชานบ้านยกสูง รอบตัวคืออุปกรณ์งานทอ ใครอาจนิยมทอเสื้อ ยาม ด้วยด้ายสุรพัตสี แต่เธอพอใจทอเพียงผ้าผืนด้วยด้ายสีแดงจิวขาว ด้วยเชื่อว่าผ้าผืนใช้ประโยชน์ได้สารพัดกว่า และมีมูลค่าสูงสุดยามมอบให้ผู้ใด เธอทอไม่เร็ว แต่ละเมียดใช้เวลาหลายเดือน-ปี และไม่เน้นลวดลายปักอันหลากหลาย แต่มุ่งไปที่ลายโบราณ หรือที่ยุคสมัยก็ยังคงความคลาสสิก อย่างลายน้ำไหล

สำหรับเธอความสำคัญของงานศิลปะไม่ได้อยู่ในงานชิ้นเดียว แต่อยู่ที่การพัฒนาผ้าทุกผืนให้มีค่านี้อย่างน้อยที่สุดจนไม่เหลือที่ตี

เมื่อสำเร็จเป็นผืน จะพับสะสมใส่หีบรักษาคุณภาพ รอเวลามอบให้ลูกหลานในโอกาสสำคัญ เพราะความสวยงามของชีวิตต้องใช้เวลากักตุน

ภาพปก : บันสิทธิ์ นุญยะรัตเวช

๓๔

๒ เส้น-ทาง
ระยะสุดสลายตา

๕ วาดเมือง
พิพิธภัณฑสถานของเล่น
เกริก ยूनพันธ์

๘ เรื่องเด่นประจำฉบับ

๑๒ จากบรรณาธิการ
เสื้อผ้า

๑๔ มิตรจากเมล

๑๖ Oh! seed
ยาสูบ

๑๘ green spreads
- Discovered
พบแมงมุมผ้าปิดโบราณชนิดใหม่
ของโลกในอุทยานแห่งชาติแม่วงก์
- Person
บ้านคนสวน
วิถีเกษตรรววยเพื่อน

๒๒ Holistic
ข้อมคิดเรื่องชีวิตและความตาย

<https://www.gofundme.com/weststreetrecovery>

๒๓

๒๓ Change from Under
ชุมชนคนผิวสี
กับเครือข่ายฟื้นฟูหลังภัยพิบัติ

๒๖ ศัพท์ชอยวิทย์
Precision Agriculture

๒๘ One Ton
เผชิญหน้าแมมมอททั้งตัวทั้งขน

๓๐ ภาพยนตร์
Caniba
จ้างมนุษย์กินคนระยะประชิด

๓๒ จอมYouth
ทำไมเราถึงกินส้มตำกันอย่างกันอยู่?

๗๒

๓๔ **Asean Beyond**
 "ประชาธิปไตยที่แท้จริง
 ยังไม่เกิดขึ้นในพม่า"
 เพียงวินลัต (Phyo Win Latt)

๓๖ **Histo "เลียน"**
 "นายกฯ คนนอก" อีกแล้ว?

๓๗ **จู้จิมปาก ดากนิ้วมือ**
 ลอดช่องสิงคโปร์

๓๘ **โลกใบใหญ่**
 สานสัมพันธ์ไทย-ทวาย
 กับมทกรรม "หลงรักทวาย"
 ครั้งที่ ๒

๔๐ **คิดถึงเขาไหม**
 ก้าวที่ยิ่งใหญ่ของ
 นิชชาวีร์ เป็นเอกชนะศึกดี
 ผู้พิการชาชาติ
 จากรถไฟฟ้าสิงคโปร์แผ่นดินทับ

๔๒ **ปะทะ**
 "สิทธิมนุษยชน"
 มีหรือไม่มีในเขตทหาร?

๔๔ **Gag**

๗๒ **SHORT DOC**
 "สมบัติ ปันรอบโลก"
 ความสงบบนหลังอาน
 กับความเบิกบานในใจตน

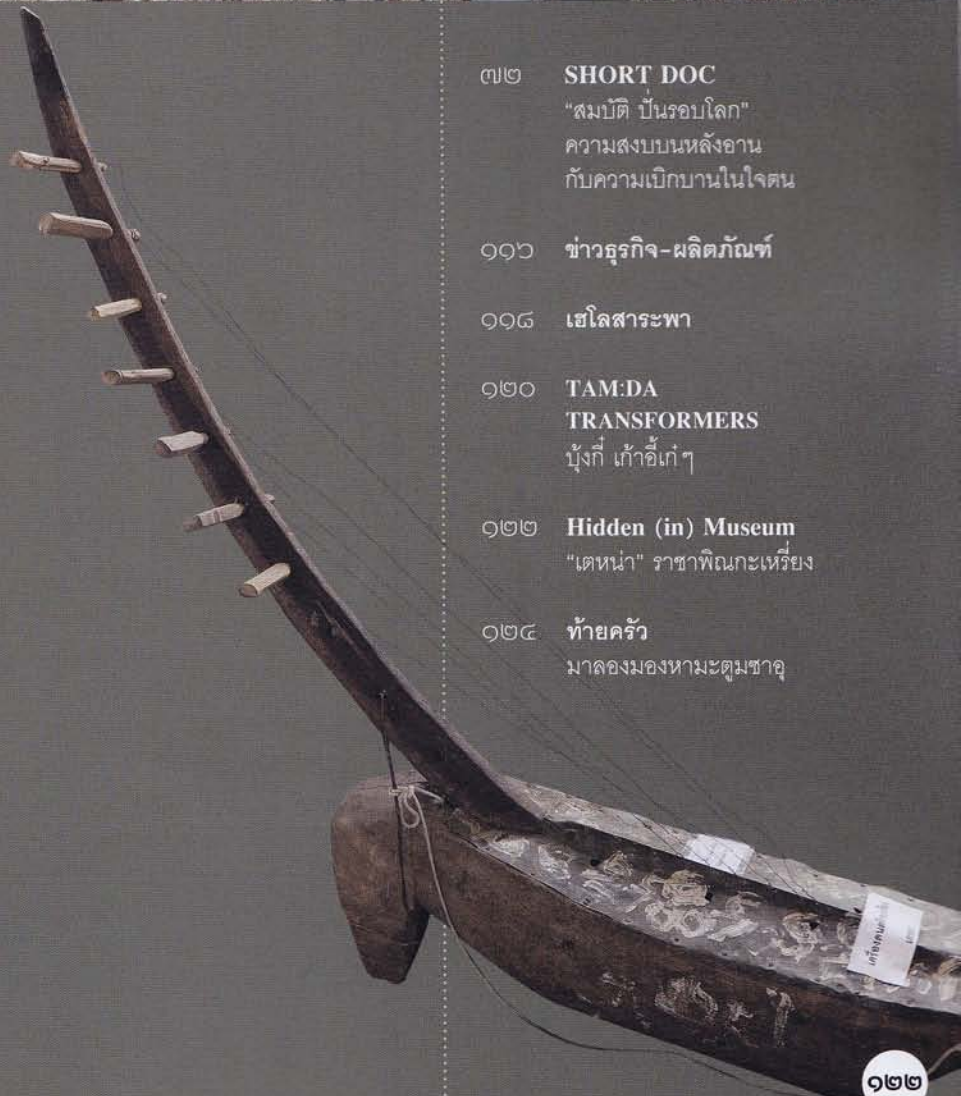
๑๑๖ **ข่าวธุรกิจ-ผลิตภัณฑ์**

๑๑๘ **เฮโลสาระพา**

๑๒๐ **TAM:DA
 TRANSFORMERS**
 บุ่งที่ เก้าอี้เก๋ๆ

๑๒๒ **Hidden (in) Museum**
 "เตหนา" ราชินีผองพะเนียง

๑๒๔ **ท้ายครัว**
 มาลองมองหามะตุมาซุ

๑๒๒

๔๖

“ผ้าทอจอมป่า” กรัฟฟีย์-ศิลปินทางปัญญาชาวไพร

อู่ผางในผืนป่าตะวันตกกลายเป็นแหล่งรวมตัวของดีไซเนอร์ ทั้งนักปลูกฝ้าย บั่นด้าย ดึงเส้นด้าย ย้อมด้าย ทอผ้า ไปจนนำออกแบบลายผ้า คนรักงาน craft ได้เห็นเป็นดาววาวให้กระบวนการพึ่งตนแบบ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ คนรักวิถี green ต้องทิ้งในศาสตร์-ศิลป์การประยุกต์ดิน น้ำ ป่า แบบพอเพียง เส้นที่ยังอยู่ทำงานทุกชิ้นล้วนมีความเป็น “กะเหรี่ยง” ผสมอยู่ทุกมุมผ้า เป็นหลักฐานว่าชีวิตและการทอผสานกลืนเป็นหนึ่งเดียว ซึ่งใช้ชีวิตอย่างไรก็ถ่ายทอดลงบน ผืนผ้า นั่นละที่ทำให้เรื่องราวของคนป่าเชื่อมโยงให้คนเมืองเข้าถึงได้ไม่ยาก ยิ่งกว่านั้นช่างหลังผ้าล้วนเป็นชีวิตที่งดงามในแบบตนไม่ต่างจากงานศิลปะชิ้น หนึ่ง

บนโลกที่ใคร ๆ ขับเคลื่อนไปข้างหน้าหาสิ่งใหม่ พวกเขาเชิญให้เรา back to basic

เปลี่ยนโฉมชีวิตให้เป็นสลัววิเศษ เสพรากเหง้าที่แสนธรรมดาอันลุ่มลึก

๔๗

Hey! It's Drag Queen : ศิลปะบนกรอบของเพศที่คลุมเครือ

ผลงานอีกหนึ่งชิ้นที่น่าติดตามของนักเขียนและช่างภาพจากค่ายสารคดี ครั้งที่ ๑๓ ที่ได้เข้าไปทำความรู้จักกับศิลปะการแสดงของ drag queen

แม้ว่าความหมายของ drag queen จะดูลึบสนและคลุมเครือด้วยเพศสภาพ แต่ท่ามกลางแสงไฟและเสียงดนตรี ตัวตนของผู้แสดงนั้นก็กลับเด่นชัดและเจิดจรัสตั้งราชินี

๔๘

สำรวจชีวิต “แรงงานไทย” ในสิงคโปร์

ภายใต้ภาพลักษณ์ “เมืองโลกาภิวัตน์” (global city state) ประเทศ พัฒนาแล้ว (developed country) และ “สถานที่ชอปปิง” ของชาวชอปปจากเมืองไทย สิงคโปร์ ประเทศที่มีรายได้ต่อหัวประชากรสูงสุดในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีอีกภาพหนึ่งที่เราอาจไม่เคยเห็นมาก่อน

สิงคโปร์มีประชากรทั้งหมดราว ๕.๕ ล้านคน ที่น่าสนใจคือมีแรงงานต่างชาติดูอยู่บนเกาะนี้ราว ๒ ล้านคน จำนวนมากเป็น “แรงงานไร้ทักษะ” (unskilled worker) ที่ทำงานหนักในภาคก่อสร้างและใช้แรงงานเข้มข้น ยังไม่นับแรงงานที่ลักลอบเข้าเมืองผิดกฎหมายอีกจำนวนมาก

หนึ่งในนั้นคือ “แรงงานไทย” ที่มีหลักหมื่น และชีวิตของ “คนไทยไกลบ้าน” กลุ่มนี้ไม่ค่อยเป็นที่รับรู้เท่าใดนักในประเทศบ้านเกิด ๓